

1. כי אגבי יעטתי את המושבת אשר אגבי חשב עליכם מושב שולם לא לזרעה לתה ללבם אחותך ורבקה; יומתינו כב א' ו' ג' ו' ו' משך לו ורחה מת רחי בוגין וברכובו ויליאם ראה עליי בפי בריית שדיה אשר ברכו כי באשית כו
2. והשכבי כל מושבה מעודן; רושע ב ג'
3. תרזה השה טבחתך;

הנחות ה'ב
 (ט) נב' כבוד חמישים ומולין
 מפני כבוד הפקת מאיר
 מוחדרין תלולין נכסם כי
 טה רצוי חילול כל הפקת
 נולן: (ט) דב' נולן
 כי מיש חמישים ומולין שלחן
 כל מועד דברין צלון נו
 תלול מלון קחד לא בגי
 מונע ממכס ליה מפני
 סכימוס: (ט) דב' ומפער
 אחד ממלון תלולא:

הגהות הנר"א

הגהות מהר"ב
רנשبورג

רבינו נרשום
דבטלן קניין. לבכט
וללבוש מאכ"ה שבת
אכ"א. במאכ"ה דלבוש
בחמשי. אלא לאו להנני.
וללבוש שבת, והיו
שבת. טעם
רב חמישי. לפ"ז השוא קרכוב
לשבת, אבל שאר ימי
אכ"ה פולחן ונטיר, וטא"ס (ולב'
הונגן) נרב' כרמל. לעלום.
לבכט מאכ"ה וללבוש
אכ"ה מאכ"ה מאכ"ה
הולוק לא מבז' מהלומן כב' בתה
שבת, והיו בקד' רב' כב' בתה
דרמבקס ליה, ולהחכ' שאר

אמור רב פפא הלך הא בר שיראל ראית ליה דינא בחורי נברוי לשתגmitt ובו. פירוש מוסס להלן נעל מגנגן חוכם נויס **שכל** תפוחים. יי"מ מפטומים **כלית** תלמודים: **הצדרי** דבר רב. פירוש כזקון טבנדים ונך קרי לאו קלי על **הטהורין** בוגרים.

משמיה רבי יוחנן אמר כל פשתן אין בהן מושג גיהון אבל אסור ללבשן בשבת שחלה תשעה באב להיות בתוכה אמר רב לא שנו אלא לפניו אבל לאחריו מותר ושמואל אמר אפילו לאחריו נמי אסור מיתיבי שבת שחלה תשעה באב להיות בתוכה אסור לספר ולכט ובחמייש מותרין מפני כבוד השבת כייד חל להיות באחד בשבת מותר לכטם כל השבת בחולת בשני בשלישי וברביעי וב חמישי לפניו אסור לאחריו מותר חל להיות בערב שבת מותר לכטם בחמייש מפני כבוד השבת ואם לא כטם בחמייש בשבת מותר לכטם בערב שבת מן המנחה ולמעלה לייט עליה אבוי אמרתema רב אחא בר יעקב אהה חל להיות בשני וב חמישי קורין שלשה מפטיר אחד בשלישי ורביעי קורא אחד ומפטיר אחד רבי יוסי אומר לעולם קורין שלשה ומפטיר אחד תיזבאת דשモאל אמר לך שמואל תנאי היא רתניתא תשעה באב שחלה להיות בשבת וכן ערב תשעה באב שחלה להיות בשבת אוכל ושותה כל צרכו ומעלה על שולחנו אפילו סבודת שלמה בשעתו ואסור לספר ולכטם מר"ח ועד התענית דברי רבי מאיר רבי הודה אומר כל החדש כולו אסור רשבי אמר אין אסור אלא אותה שבת בלבד ותניא אידך ונוגג אבל מראש חדש ועד התענית דברי ר' מאיר רבי הודה אומר כל החדש כולו אסור רשבי אמר אין אסור אלא אותה שבת בלבד אמר ר' יוחנן ושלשתן מקרו אחד דריש דכתיב והשבתי כל משואה חגה חדשה ושבתת מאן דאמר מר"ח ועד התענית מהנה

ובל ואסיקנא, אף על פי שא' כל פשון אין בהם שם גהוץ', אבל אסור לולובשן בשבת בתב שול טב להויה בהבחנה) אסוקין לכסם ולסדר ובמושג מותני מפני כבוד השבת, יידר, כי לכסם כל השבת כולה, חל להויה ט' באב בשני או בשליש או ברבעי או [בחמשין] לפניו ב' להויה ערב שבת מותני לכסם במשים'. פי', מי שאן לו לא לטלוק אחר. ואם לא כיכס בה' כסם בערב שבת בט' באב עצמו כן

כז א טוֹצָע מִימָן
מִקְלָה מַעֲרֵף הַיּוֹת
כח ב מַיִי פְּזִי מַסְלֵה יְטַע
נְלָכָה כָּל קְמָג נְלָחָן
עה טוֹצָע סַס קִימָן מַקְלָל
מַעֲרֵף הַיּוֹת

רביינו חננאל
לחת להם) [לכט] מהחריות
ותקווה. אמרני משיחיה
רבך, ראה רוחה בגין ברית
פישון, ראה רוחה בגין שדה של
שדה. בירם גונגונא
תחוורין. בירם גונגונא שבת שח
אסור לולבשן בשבת בחוץ, עד
ט' באב הילהת הדרת, עד
מי עינינו, ואפללו חן
ברדים של פשון.
[גיגחון] בלשון שמעאל
לידך, והוא חומרה.
שעת שחת להיו' ט' ט'
בחוגה אסור ללבך וללבך
וחמיישי מותר מופני כבוד
השת. אוקמאן בפניהם
shall ט' באב בערב שבת,
ב' ט' ט' ט' ט' ט'
תהיירו לו ללבך וללבוש
שבשין על אלול הארץ,
[ז' מוחר] לבכסם אפללו
בחולין של מודן.
כטוטול חילוק רב נחמן
ברא, רבר ברכות
אפללו לבכס לוגותה דחיה
ט' באב אסור, תען דקא
קצץ קצץ דרי' בר.
מוירובין מה לא (תני' ט'
אסור לבכס לטפי ט' באב
ואפללו חילינה לאחר ט'
בבב, גיגחון של בני כל
ככובים של ט' ט'
ישראל, וכלי ששתן אין
בבן משש גיזוח, ותובא
דרת חמוץ, מזא מליל ביני
של ט' ט' באב בערב שבת מורה
חל להיו' באחד בתו' הדרת,
חל ט' אסור לאחורי מורה, חל ט'